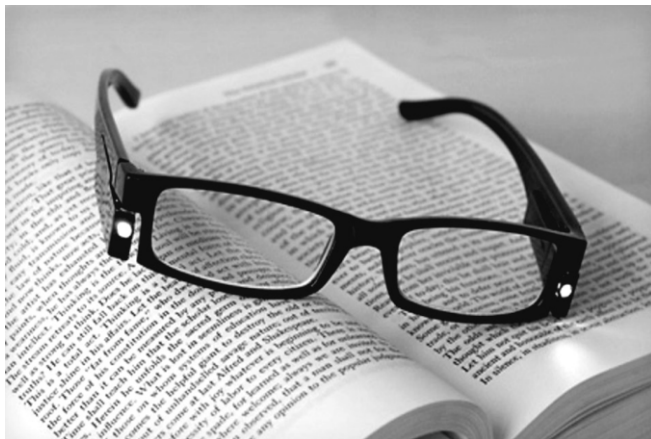

ERVENEC 2013 ÍSLO 7

PÍVOZNÍK

Z OBSAHU:

III. PĚŠÍ POUŤ
DO ČENSTOCHOVÉ
DUCHOVNÍ POKLAD
V KADEŘNICKÉM
SALONU

NIKDY NEBUDU
VĚŘIT

STRÁNKA PRO DĚTI

Lépe vidět Krista

úvodník

Bogdan Stepień, OSPPE

Před pár lety mi oční lékař řekl: "Ve vašem věku se zrak mění tak, že už ke čtení nebudete potřebovat brýle." Bylo to pro mne přákvapení, poněvadž brýle - ve všeobecném mínění - vždy pomáhaly vidět. Teď mi skutečně při čtení skoro překážejí. Pán Ježíš slepým nenasazoval brýle, ale prostě je uzdravil. Když nevidíme správně, když nepronikáme vírou až k tomu podstatnému, když nepozorujeme Boha blízko sebe, potřebujeme brýle? Určitě takové neexistují. Potřebujeme uzdravení, potřebujeme činit kroky víry, třeba jako zoufalý otec, který před Ježíšem vyznává: "Věřím, pomoz mé nevěře!" (Mk 9,24) Co znamená činit kroky víry? Jednou to bude spuštění sítí po celonoční námaze, jindy návrat domů, aby se tam našel dříve nemocný zdrav, nebo ochota jít umýt se do rybníku podle Ježíšova slova. Stalo by se něco zvláštního, kdyby lidé neposlechli Ježíšova

slova? Měl Ježíš náhradní plán na svatbě v Káně Galilejské? Pochybují.

Jestli dnes vnímám, že je má víra slabá, nemůžu nechat ruce v klíně. Je třeba přijmout to, co mi Ježíš říká a potom jednat. Milost roku víry se projeví v našem jednání. V jednání jako u sv. Cyrila a Metoděje ochotných odejít ze své země, aby pomohli těm, kdo Krista ještě neznali. Svou službou nejen jiným ukazovali Krista, ale sami ho ještě lépe viděli.

III. Pěší pout' do Čenstochové

redakce

Také letos se uskuteční v pořadí již třetí farní pěší pout' z Ostravy do Čenstochové. Na Jasnou Horu se můžete vydat ve dnech od 22. do 27. července 2013 spolu s otcem Františkem, který pout' zaštiťuje a provází. Osvědčená trasa vedoucí přes Pszów, Sośnicowice, Lubie, Koszęcin a Konopiska měří celkem 141 kilometrů. Jistě na ní bude dostatek zážitků, krás přírodních i liturgických, pohybu i času k zamyšlení. Protože "pěší poutě - to jsou rekolekce na cestách".

Zájemci o ně se mohou stále hlásit na faře, farním emailu, nebo telefonu.

Národní pout' na Velehrad

redakce

Poutně se můžete letos naladit již 5. července. U příležitosti Národní poutě na Velehradě v jubileu 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu vypravuje farnost Moravská Ostrava autobus. Odjezd bude v 5:00 hod. od katedrály. Program: hlavní mše sv. v 10:30 hod. Odpoledne návštěva Svatého Hostýna, kde je zajištěn oběd, v 16:00 hod. pak večerní chvály a svátostné požehnání. Cena je 500,- Kč (včetně oběda). Zájemci se mohou hlásit a zaplatit v Mor. Ostravě.

Sbírka z neděle 23.6.2013 určená na TV Noe činila 4324,- Kč. Pán Bůh zaplat'.

Otec Michal se 24.06.2013 rozloučil s naší farností. Jeho novým působištěm bude farnost v Čenstochové.

1. července je diecézní setkání dětí na Prašivé. Program začíná v areálu Kamenité u Vyšních Lhot v 10:00 hodin.

Farního tábora se zúčastní šestnáct dětí.

Státní ústav pro kontrolu léčiv oznámil, že zaregistroval potratové přípravky s účinnými látkami mifepriston a misoprostol. Učinil tak navzdory četným protestům laické i odborné veřejnosti. Petici proti registraci potratové tablety podepsalo přes sedmdesát tisíc lidí. Přípravky způsobují potrat dítěte do 49., resp. do 63. dne těhotenství.

přečtěte si

pozvánka

Duchovní poklad

připravil Tomáš Pind'ák

Po Silvánovi z Athosu a Serafimovi Sarovském představujeme čtenářům další velkou postavu východní spirituality. Tichon Zadonský vnímá přírodu jako souhrn svědků, kteří vydávají svědectví o Bohu, nebo jako knihu, která dosvědčuje Boží všemohoucnost, moudrost a dobrotu. Svět je plný stop vedoucích k poznání Boha, zrcadlícího se ve svém stvoření. Poznání Boha je pak onen „duchovní poklad“, který svatý Tichon sbírá v přírodě. Vrcholem poznání Boha je sjednocení s ním v lásce. Muž Boží si přeje, aby všichni křesťané tento poklad hledali a stále více jej nacházeli.

Tichon Zadonský (1724-1783) se narodil v Novgorodské gubernii jako poslední ze šesti dětí chudého vesnického kostelníka. Ve třinácti letech nastoupil do církevní školy v Novgorodě, kde byl vybrán ke studiu v tamním nově založeném semináři. Stal se knězem a v pouhých 37 letech biskupem. Po několika letech biskupské služby se stahuje do ticha kláštera; modlí se, pracuje a věnuje se mnichům i laikům, kteří u něj vyhledávají duchovní vedení. V díle Duchovní poklad posbíraný ve světě rozvinul tzv. metodu „přírodní kontemplace“, jelikož celé stvoření vypráví lidem o Boží lásce a velikosti.

Knihu vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2012.

Intimita a svoboda ve vztahu s Ježíšem

18. - 24.08.2013

Duchovní cvičení "pro všechny" si klade za cíl prozkoumat dynamiku vztahu s Ježíšem prožívaného jako místo růstu v lásce a vnitřní svobodě. Přednáší a duchovně vede P. Józef Augustyn SJ, polský jezuita, známý exercitátor a autor duchovní literatury. Na programu jsou přednášky, modlitby, mše a adorace. Cvičení animuje komunita Blahoslavenství.

Místem konání je Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci. Elektronická přihláška na: www.blahoslavenstvi.cz. Bližší informace na emailu akce@blahoslavenstvi.cz mobil: +420 739 092 799

Cena exercicií je 3000,- Kč.

V kadeřnickém salónu

Hana Pinknerová

Sedím v kadeřnictví, pohlížím na sebe do zrcadla a čekám, až na mne přijde řada. Pokukuju po ostatních ženách a říkám si: „No nazdar, ty mají ránu. Zvlášť támhleta s tou koupací čepicí na hlavě, jak jí prostříhanými otvory třetí pramínky odbarvovaných vlasů jako ježkovi chuligánovi. Nebo ta zrzavá, ta má na hlavě něco jako koště! Ještě tak nejobvykleji vypadá dáma, co má na hlavě jednu kremroli vedle druhé. Natačky a kadeřnictví, tomu by člověk ještě rozuměl. Co mě to čeká?“

A už jsem na řadě. Kadeřnice si mne posadí do pohodlného křesla před velké zrcadlo. Dobře si mě nasvítí a ostře mne pozoruje. Cítím se velmi zvláště. Rozhodně ne příjemně. Zdá se mi, že normálně takhle nevypadám. Řekla bych, že obvykle vypadám nějak... aspoň doufám... líp. No nic, teď už nemůžu utéct. Jdeme na mytí. S mokrou hlavou je to už úplný konec. Vlasy připláclé k hlavě, už jsem skoro zapoměla, jak mi odstávají uši. Mastný zarudlý obličej, vyděšený pohled, tohle přece ani nejsem já.

Nastává stříhání. Svrchní vlasy mám legračně zasponkované na vrcholku hlavy jako vodotrysk velryby, ty spodní prameny kadeřnice nelítostně krátí: „Potřebujete to oživit, paní.“ Svírá mě úzkost, jak tohle dopadne? Proč jsem sem chodila? Chtěla jsem přece vypadat líp... Teď uvažuji o tom, jaké zvíře sama sobě připomínám.

Je dostříháno, raději se na sebe už moc nedívám. Jak jsem se jen té ženské s nůžkami mohla tak důvěřivě svěřit. Teď přichází na řadu fénování. Zas nějaké sponkování, uši jsou úplně červené.

Náhle pookřívám. Hele, vlasy nabývají na objemu, účes získává tvar, i můj obličej dostává lepší výraz. Musím přiznat, že teď mi to opravdu sluší. Oddechla jsem si. Vída, dokonce se mi líbí, jak teď vypadám. Pociťuju k té ženě s hřebínky, nůžkami a fénem hlubokou vděčnost.

Po cestě z kadeřnictví mi nedává pokoje myšlenka, že to, co jsem prožila, vlastně už odněkud znám. Když Bůh začne něco dělat s mou duchovní frizúrou, vypadá to podobně. Připadám si tak trochu pořád ještě hezká a pořádně mě vyděsí, když mi myje hlavu. Zdá se mi, že ztrácím svou původní podobu. „Tohle už přece nejsem já...“ divím se. „Ztrácím svou identitu, své typické vlastnosti, kdo teď budu?“ děším se. Pak zavřu oči, protože nelze utéct, a přesvědčuju se, že teď už je to stejně jedno. Když je znovu otevřu, žasnu. „Tak tohle jsem teď já? Ta nová krásná a čistá bytost? Jak jsi to, Bože, dokázal? Cos to ze mne udělal? To je stokrát lepší, než to bylo původně. Jak jsem vděčná. Příště mi smíš, Bože, umýt hlavu, jak jen budeš chtít.“

Nikdy nebudu věřit...

Maximos IV. Zaigh

v Boha, který by se o člověka nezajímal
a neměl v něm zálibení,
v Boha, který by si přál, abych se ho bál,
a který by číhal na člověka, aby ho „nachytl“
při hříchu
v Boha, který by vyžadoval, abychom každou
službu udělali na jedničku,
v Boha, který by hrozbou ohně trestal každou
lidskou radost,
v Boha neschopného pochopit, že se děti občas
toulají a zapomínají,
v Boha, který by nenabídl nové setkání tomu,
kdo jej opustil,
v Boha, který by pro každého člověka neměl
zvláštní a osobní slovo určené jen pro něj,
v Boha, který by člověku překážel v růstu,
přeměně sebe a světa,
v Boha, který by byl nepřítelem hmoty,
v Boha, který by byl nepřítelem sexuality,
v Boha, který by nebyl láska a nedokázal
v lásku proměnit vše, čeho se dotkne,
v Boha, který by tělo navždy zničil, namísto
toho, aby jej vzkřísil,
v Boha, který by se staral o duše a ne o lidi,
v Boha, kterého by se nemuseli bát bohatí,
před jejichž dveřmi je bída a hlad,
v Boha, který by měl zálibu pouze v bolesti,
v Boha lidí, kteří si myslí, že jej milují,
nemilují ale lidi kolem sebe,

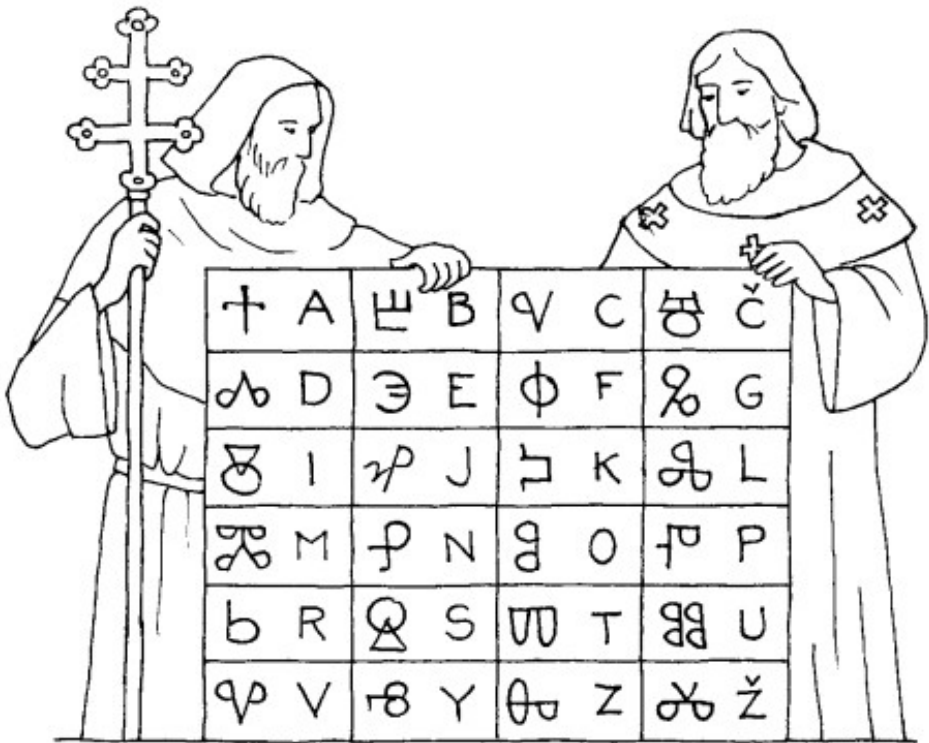
v Boha lidí, kteří chodí
do kostela a přitom stále
lžou, podvádějí a donášejí,
v Boha těch, kteří si nešpiní
ruce a nic neriskují.
v Boha, který by ve jménu
naděje na věčný život
bránil úsilí přetvořit svět,
v Boha kazatelů, kteří
umějí odpovédět na
všechny otázky,
v Boha — monopol jediné
církve, rasy nebo kultury,
v Boha, který by nebyl
přítomný všude, kde se lidé
mají rádi,
v Boha, se kterým by bylo
možné setkat se jen
v kostele,
v Boha — naivního
dědečka, kterého lze
zneužít podle vlastní vůle,
v Boha, kterého by mohli
pochopit jen moudří
a dospělí lidé,
v Boha bez tajemství,
v Boha, ve kterého bych
nemohl proti vší naději
doufat.
V Boha, ve kterého
nechtějí uvěřit ateisté,
nemůžu věřit ani já. Můj
Bůh je opravdu jiný.

Jaký poklad nám přinesli?

K našemu národu – k jeho historii, kultuře i víře – neodmyslitelně patří dva bratři: svatí Cyril a Metoděj. Přišli k nám z řecké Soluně, aby nám přinesli radostnou zprávu o Ježíši Kristu. Na své působení se předem dobře

připravili. Cyril sestavil pro slovanský jazyk staroslověnské písmo – hlaholici. Díky němu nám přinesli jeden velký poklad. Víš který? Vyluštíš ho pomocí písmen hlaholice v tabulce.

TAJENKA:

Cyril s Metodějem nám přinesli

Ѡ	Ѩ	Ѡ	Ѧ	Ѡ

Ѡ	Ѡ	†	Ѡ	Э

02. 07. Svátek sv. Tomáše, apoštola.
04. 07. Památka sv. Prokopa, opata.
05. 07. Slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy.
První pátek v měsíci.
06. 07. První sobota v měsíci. Večeřadlo v 15:00 hodin.
08. 07. Úklid kostala v 15:00 hodin.
11. 07. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy.
15. 07. Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve.
16. 07. Svátek Výročí posvěcení katedrály Božského Spasitele.
22. 07. Památka sv. Marie Magdalény.
23. 07. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy.
25. 07. Svátek sv. Jakuba, apoštola.
26. 07. Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie.
27. 07. Památka sv. Gorazda a druhů.
29. 07. Památka sv. Marty.
Den modlitby a postu za farnost a její společenství, modlitba 24/1.
30. 07. Net For God v 18:00 hodin.

Jestli jsou časy zlé, žijme dobře a ony se stanou dobrými.

sv. Augustin

PŘÍVOZNÍK

měsíčník Římskokatolické farnosti Ostrava-Prívovz
Tomáš Pindřák, Jan Košárek, Magda Šlachtová, Bogdan Stepień
vydavatel: ŘKF Ostrava-Prívovz
<http://privovz.farnost.cz> ▪ 1643641359/0800
náklady na výrobu 6,- Kč ▪ registrován MK ČR E 14926

PONDĚLÍ

Den modlitby a postu (2)

7:00 mše sv.

7:00 mše sv. pro rodiny (6)

ÚTERÝ

6:45 mše sv. (6)

17:00 mše sv., nešpory

STŘEDA

17:00 mše sv., nešpory

18:00 *společenství CHO*

ČTVRTEK

17:00 mše sv., adorace

18:30 *modlitební společenství*

PÁTEK

8:00 návštěva nemocných (1)

17:00 mše sv., adorace (1)

18:30 mše za uzdravení (7)

SOBOTA

14:30 mše sv. (5)

15:00 večeřadlo (1)

17:00 mše sv.

NEDĚLE

8:00 mše sv.

8:00 *zkouška scholy*

9:00 živý růženec (1)

10:30 mše sv.

17:00 mše sv.

kurzívou: dle domluvy

(1) první v měsíci

(2) poslední v měsíci

(3) sudý týden

(4) co dva týdny

(5) domov seniorů

(6) dům sester M. Terezy

(7) druhý v měsíci